

Phẩm 18: GIAO PHÓ DẶN DÒ

Tôn giả A-nan bạch với Đức Thế Tôn:

–Chư Phật, Đại Thánh thầy đều nói giống nhau về pháp luân không thoái chuyển không?

Phật dạy:

–Đúng vậy! Các Đức Phật đều cùng nói về pháp ấy không có khác nhau.

A-nan hỏi Phật:

–Giả sử các Đức Phật đều cùng giảng về pháp luân không thoái chuyển, vậy do đâu mà Đức Thế Tôn trước có nói với chúng đệ tử: “Giả sử có người chẳng muốn xa lìa Phật pháp Thánh chúng, đối với sự hưng thịnh, xiển dương Phật pháp các thời quá khứ, hiện tại, vị lai thì người ấy cũng không hề xa lìa kinh này.

A-nan lại hỏi:

–Phật nói pháp để làm sáng tỏ điều gì?

Đức Phật nói:

–Nói pháp cho chúng sinh khiến họ không thoái chuyển, đó là mở mang Phật pháp. Nhóm họp được các hạt giống không thoái chuyển, đó chính là chỗ Như Lai nhằm diễn bày nêu rõ vậy.

Tôn giả A-nan lại thưa:

–Các Bồ-tát Đại sĩ không còn thoái chuyển có ứng hợp với Thánh chúng chẳng?

Đức Phật nói:

–Này A-nan! Thanh tịnh chánh ý, phát tâm đối với Đại đạo, quan sát ý này thì bốn chúng đệ tử ở đây đều đã đạt được pháp không thoái chuyển.

A-nan bạch Phật:

–Thật đúng là điều chưa từng có! Các Đức Phật, Thế Tôn đã khéo léo sử dụng những phương tiện, dựa theo ý nghĩa tùy thời để mở mang đạo lớn.

Lúc này, trời Đế Thích liền tung rải các thứ hoa trời lên chỗ Phật để cúng dường rồi khen ngợi:

–Đức Thế Tôn đã khéo dùng phương tiện thích hợp để giảng nói kinh pháp khiến cho tất cả mọi người đều quy kính.

Đức Phật nói:

–Này Câu Dục! Nếu người được nghe kinh này, mà vui mừng tin tưởng thì hạng người đó vẫn phải sử dụng các phương tiện khéo léo để nói pháp khai hóa chúng sinh, làm cho Chánh pháp thường được phát khởi, cũng giống như ta hiện nay không khác.

Bấy giờ, có vô số các vị trời đều cúng dường các thứ hoa trời lên Đức Thế Tôn và cùng nói:

–Như Lai đã khiến cho tất cả mọi người đều đạt được pháp ấy.

A-nan bạch Phật:

–Cúi mong Thế Tôn thể hiện tâm đại Từ bi khiến cho kinh này được lưu truyền đến cho người đời sau được đội ân ấy.

Phật bảo A-nan:

–Những vị thiện nam, thiện nữ hiện có mặt trong chúng hội này ở đời sau đều sẽ được gặp lại kinh này; giả sử như bị vấp ngã rơi xuống biển lớn, ứng theo kinh mà cầu nguyện thì sẽ được các Đức Phật nghe biết. Vì sao? Vì đó là uy thần biến hóa của các Đức Phật đời quá khứ giữ gìn kinh pháp này.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

A-nan bạch Phật:

–Tuy được uy thần của các Đức Phật quá khứ che chở, và được sự kiến lập của Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác ở hiện tại.

Lúc nói xong lời ấy tức thì khắp tam thiên đại thiên thế giới rung chuyển sáu cách, ngay lúc đó, ở trước Phật có vô số trăm ngàn đóa hoa, các thứ hoa sen báu tự nhiên vụt hiện ra, tỏa ánh sáng khắp chúng hội cùng chiếu khắp các cõi nước trong mười phương như số cát sông Hằng.

Bấy giờ, các vị trong chúng hội đều thấy khắp các cõi Phật trong mười phương như số cát sông Hằng, ở trước tòa báu của Phật, Thế Tôn đều có các hoa sen báu với hàng ức trăm ngàn cánh. Lúc ấy, trời Đế Thích liền hóa thành một vị trưởng giả, đưa hai tay nâng cao từng ấy hoa đem phân chia đều khắp bốn chúng và nói:

–Nguyện tung rải những đóa hoa này để cúng dường Đức Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác, và cũng để cúng dường ý nghĩa sâu mầu của kinh này.

Bốn chúng y lời thấy đều tung hoa lên chỗ Phật và đều thấy là những hoa được tung rải đó kết lại hóa thành một chiếc lọng hoa. Bốn chúng cùng bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Đây là điềm lành gì mà ánh sáng rực rỡ như vậy? Mặt đất rung chuyển và lại có vô số hoa sen báu hóa hiện trước chỗ Phật, rồi những đóa hoa được tung rải lên cúng dường Phật hóa thành lọng báu như thế?

Đức Phật dạy:

–Này A-nan! Đó đều là sự biến hóa ứng hiện của kinh này. Vì vậy phải biết kiến lập kinh này và truyền bá đến khắp chốn, người thọ trì phải luôn nhớ nghĩ.

Bấy giờ, A-nan lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Hiện giờ những vị nương theo uy đức của Phật, mà kiến lập kinh này.

Đức Phật nói:

–Đúng vậy! Kiến lập và hộ trì, cũng như đã hộ trì đối với các Phật hiện tại, cũng giống như thế chẳng có gì sai khác.

A-nan hỏi Phật:

–Nay kinh này được đặt tên là gì và phải kính thờ, thọ trì như thế nào?

Phật dạy:

–Này A-nan! Kinh này được gọi là Bất Ý Quả Phật Trừ Đắc Tích Tướng, cũng gọi là Trì Tín, Phụng Pháp, Đạo Tích, Vãng Lai, Bất Hoàn, Vô Trước, Thanh Văn, Duyên Giác, lại có tên là Khai Hóa Tế Ma, cũng có tên là Tuân Phụng Lục Độ Vô Cực, cứ nên như thế mà kính thờ thọ trì. Vì sao? Vì nếu người được nghe kinh này mà tin tưởng ưa thích thì liền được đầy đủ sáu Độ vô cực.

A-nan lại hỏi:

–Thế nào là người tin tưởng, ưa thích kính thờ thọ trì kinh ấy thì được đầy đủ sáu Độ vô cực?

Phật bảo A-nan:

–Nếu các vị nam nữ trong dòng họ của Như Lai tin tưởng, ưa thích kinh ấy, không nghi ngờ, dốc lòng bố thí thì đó là Độ vô cực. Chẳng làm mất giới hạnh thì gọi là Cấm vô cực. Luôn tỏ ra nhẫn nhục trong mọi hoàn cảnh thì gọi là Nhẫn vô cực. Cũng không biếng trễ cùng lìa những sự khiếm nhược thì gọi là Tấn vô cực. Tạo được sự hứng khởi, vững vàng an nhiên mà không khinh xuất thì gọi là Thiền vô cực. Đối với tất cả các pháp đã đạt được vô niệm thì gọi là Trí vô cực. Cho nên này A-nan! Do đó mà gọi tên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

kinh này là Lục Độ Vô Cực. Lại cũng có tên là Bất Thoái Chuyển Luân Phương Đăng Chi Pháp.

A-nan bạch Phật:

–Chỉ được nghe tên kinh thôi cũng được sự lợi ích lớn lao, huống gì là người thọ trì, đọc tụng?

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy, vì kinh này rất khó gặp.

A-nan lại hỏi:

–Người nghe được tên kinh này thì vượt khỏi được bao nhiêu kiếp sinh tử?

Đức Phật nói:

–Này A-nan! Những người được nghe kinh Pháp Luân Không Thoái Chuyển này, mà ưa thích tin tưởng thì sẽ vượt trừ được tai họa đầu cuối trong trăm ngàn kiếp.

–Giả sử có người nghe kinh này, thì dứt bỏ tánh kiêu căng ngã mạn, tin tưởng và đạo tâm phát khởi thì hạng người này như thế nào?

Phật dạy:

–Này A-nan! Đối với những hạng người ấy Phật đều thọ ký là đã được đạo tâm Vô thượng chánh chân.

Lúc bấy giờ, ở trước mặt bốn chúng đệ tử trong hội, đều hiện lên một đóa hoa sen lớn màu sắc ánh sáng rực rỡ vô lượng, rồi từ đóa hoa lớn ấy lại hiện ra vô số trăm ngàn các đóa hoa khác nữa. Các vị đệ tử trông thấy đều rất vui mừng, liền dâng những đóa hoa ấy cúng dường Đức Thế Tôn và cùng khen ngợi:

–Chúng con nguyện được luôn gặp pháp này ở đời, cũng cố gắng học hỏi như hiện nay, để nhận biết rõ và giảng nói.

Bấy giờ, Đức Phật liền mỉm cười, tức thì có tiếng kỹ nhạc tự nhiên vang lên, âm thanh vang xa đến mười phương. Lại có vô số ngàn vị trời từ không trung tung rải các thứ hoa Chiên-đàn tức kim và hoa Thiên tâm, các thứ y phục của các vị trời để cúng dường Đức Thế Tôn.

Tôn giả A-nan liền đến trước Phật, quỳ thẳng, chấp tay bạch Phật:

–Đức Thế Tôn chẳng khi nào cười suông, vậy nụ cười vừa rồi là có ý nghĩa gì?

Phật bảo A-nan:

–Hiện tại, bốn chúng đệ tử cùng tám bộ chúng Trời, Rồng, Quỷ thần, Nhân phi nhân... đều được nghe kinh này. Đời sau, khi sinh ra cũng liền được gặp kinh ấy và sẽ giảng nói ý nghĩa của kinh chẳng khác gì như ta hiện nay.

Lúc Đức Phật nói kinh này xong, Tôn giả A-nan, Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, các trời, người đời... tất cả đều vô cùng vui mừng.

